

**Faşist MCnin
1 Mayıs Katliamı ve Çıkardığımız
Dersler**

KURTULUŞ YOLU
Yayınları

Faşist MC'nin

1 Mayıs Katliamı ve Çıkardığımız

Dersler

KURTULUŞ YOLU

Yayınları : 4

ONUR
TOPLUMSAL TARİH VE KÜLTÜR
VAKFI

**FAŞİST MC’NİN 1 MAYIS
KATLİAMI ve ÇIKARDIĞIMIZ
DERSLER**

KURTULUŞ YOLU
Yayınları

Kurtuluş Yolu Yayınları : 4

Birinci Baskı: Mayıs 1977

Dizgi : Süslü Mat. Koli. Şti. Baskı: Arben Matbaası

Sorumlu Yönetmen : S. Pelen

Yönetim Yeri :

Hoca Rüstem Sokağı Zafer Han, No: 12/1 Cağaloğlu — İSTANBUL

Bugün faşistler ve sosyal-faşistler devrimcilere, yurt-severlere, demokratlara ve proleter devrimcilere baskılarını çeşitli şekillerde sürdürüyorlar.

İşçi sınıfımızın birlik, dayanışma ve mücadele günü olan 1 Mayıs'ta yapılan katliamı devrimcilerin üstüne yıkmaya çalışan hakim sınıfların kiralık basını, sosyal-faşist basınla hep bir ağızdan «katliamın sorumlusu Maocu gruplardır» diye bağırıyorlar. Hakim sınıfların büyük tirajlı Hürriyet gazetesi 5 mayıs tarihli sayısında «polisle DİSK bir noktada birleşiyor» demekle gerçeğin bir kısmını söylemiş oluyor.

1 Mayıs'ta silahsız, savunmasız yığınların katledilme-, sinin planlayıcıları kimlerdir? Başta işçi sınıfımız olmak üzere halkımızın katliamla biten 1 Mayıs'tan çıkaracağı dersler nelerdir? Bu ve bunun gibi soruların cevabını bulmak için 1 Mayıs'ın gelişimini, bu gelişim içinde çeşitli sınıf ve tabakaların ortaya çıkan tavırlarını sergilemek gerekecektir. Katliamla biten bu yılki 1 Mayıs, Türkiye devrimci hareketinde çeşitli sınıf ve tabakaların tavrını ortaya çıkarması bakımından da önemli bir olaydır.

Sınıf mücadelesinin keskinleşmesi, proletaryanın ilkelerdeki uzlaşmazlığı ve sınıf taktikleri tüm revizyonist-

leri, oportünistleri, faşistleri ve sosyal-faşistleri proletarya karşısında bir cephe oluşturmaya İten önemli bir etken olmuştur.

1 MAYIS'TA ÇEŞİTLİ SINIFLARIN TAVRI

Faşistlerin ve Sosyal-Faşistlerin Tavrı

Sovyet sosyal-emperyalizminin uşakları sosyal-faşistler

1 Mayıs'tan çok daha önce devrimcileri ve yurtseverleri tecrit etmek için hakim sınıflarla birlikte bir saldırı kampanyasına girdiler. Halka karşı alınacak askerî ve siyasî tavrılarda faşistlerle birleşeceklerini açık açık söylemekten çekinmediler. Hatta yol gösterdiler.

ABD emperyalizminin uşakları ile Sovyet sosyal-emperyalizminin uşakları bir yandan kendi aralarında kıyasıya bir rekabet sürdürürlerken, öte yandan halkımızın gelişen mücadelesini bastırmada birlik olmayı ihmal etmiyorlar.

DİSK'in başına çöreklenmiş olan, T«K»P'nin yönlendirdiği sosyal-faşistler işçi sınıfımız ve emekçi halkımız içinde devrimciler aleyhinde bir kampanya başlatmakla yetinmediler. Aynı zamanda devrimcilere karşı askeri olarak da seferber oldular. Zaten T«K»P'nin ve diğer sos- yal-faşist kliklerin siyasî ve askerî saldırıları yeni bir şey değildir. Onlar, daha önceden de Ankara, Trabzon ve Diyarbakır mitinglerinde görüldüğü gibi, efendileri Sovyet sosyal-emperyalizminin güdümünde sosyal-faşist bir diktatörlük kurmak için halkımıza karşı terör yöntemlerine başvurmaktan çekinmediler.

Sovyet sosyal-emperyalizminin uşakları T«K»P, TSİP, TİP ve DİSK'in revizyonist sendika ağaları, emekçi halkımızın gelişen

devrimci uyanışını bastırmak, yolundan saptırmak ve suratlarındaki sosyalizm maskesinin düşmesini engellemek için halkımızın 1 Mayıs'ta birlik olmasını önlemeye çalıştılar. Devrimci hareketin gelişmesi, marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesi'nin her geçen gün daha çok sayıda emekçi tarafından kavranması, sosyal - faşistlerin korkuya kapılmalarına, işçi sınıfımız ve emekçi halkımız önünde çeşitli barikatlar kurmalarına yol açıyor.

Onlar, sosyal-emperyalist uşağı yüzlerinin açığa çıkarılacağı, devrimciler ve yurtseverlerle emekçi halkımızın birleşip kaynaşacağı korkusuyla 1 Mayıs gösterilerine ambargo koymaya kalkıştılar. Sosyal-faşistler, dünya halklarının baş düşmanlarından biri olan ve Amerikan emperyalizmi gibi dünya halklarını ve halkımızı sömüren, hegemonya peşinde koşan Sovyet sosyal-emperyalizmine karşı çıkılmasını istemiyorlar. Onlar halkımızın gelişen demokratik halk iktidarı mücadelesi karşısında faşistler gibi korkuya kapılıyorlar. Bu yüzden onlar, proleter devrimciler, devrimciler ve yurtseverlere karşı, halkımıza karşı Amerikancı kliklerle işbirliğine girmekten geri kalmıyorlar.

Saraçhane'de toplanan halkımızın bir kesiminin mitinge katılmasını engellemek için kurulan faşist ve sosyal-faşist barikatlar, bunun somut bir göstergesidir. Bir yanda polis panzerleri, kontr-gerilla, vurucu timler, askeri birlikler ve toplum polisi birlikleri; diğer yanda sosyal-faşist barikatlar: 1 Mayıs'ta karşı-devrim cephesinin manzarası böyleydi. Saraçhane - Taksim yolu boyunca devrimciler ve yurtseverler, önde sosyal-faşist barikatlarla, arkada ve yanlarda ise faşist barikatlarla kuşatılmışlardı. Elbette bu tesadüfi bir olay değildir. Bu, faşistlerle sosyal

faşistlerin halkımız karşısında nasıl birleştiklerinin canlı ve Çarpıcı bir örneğidir.

Faşist AP - MHP Kligi, Halkımızın Gelişen Devrimci Demokratik Muhalefetini Bastırmayı ve Devrimcileri Halktan Tecrit Etmeyi Planladı

1 Mayıs Taksim katliamını ele alırken, faşistlerle sos- yal-faşistler arasındaki ittifakı dikkate alıp tesbit etmekle birlikte, bu katliamın esas tertipleycisinin **başta Amerikan istihbarat teşkilatı CİA, onun Türkiye'deki ortakları MİT, Kontr-Gerillayı yöneten AP-MHP kligi, olduğunu belirtmeliyiz.** Zaten olayın sonuçları ve Amerikancı kliklerin bundan istifade ederek giriştikleri karşı propaganda ve suçlama kampanyası, bunu yeteri kadar ortaya koymaktadır. CİA ve Amerikancı AP-MHP kliginin bu katliamı tertiplemekten amacı neydi? Bunu kısaca şöyle koyabiliriz;

Birincisi; genel olarak devrimcileri ve yurtseverleri. Özel olarak da proleter devrimcileri halka kötü göstermek, onların halkla her geçen gün biraz daha gelişen bağlarının güçlenmesini engellemek ve tecrit etmek.

İkincisi; halkımızın gelişen devrim mücadelesini bu tür terör ve baskı yöntemlerine başvurarak ezmek ve engellemek, halk üzerinde yıldınlık yaratmak ve girişeceğı yeni faşist baskı ve tertipler için «meşru» gerekçeler bulmak.

Bu iki husus, CİA ile beraber, Amerikancı AP-MHP kligini katliamı tertiplemeye iten esas faktörlerdir. Bundan da anlaşılıyor ki, hakim sınıflar var güçleri ile sınıf mücadelesi ateşini söndürmeyi, onu küllemeyi amaçlıyorlar.

Üçüncüsü; komprador burjuvazinin ve toprak ağalarının bir kliginin partisi olan CHP, gelişen halk .muhalefetini büyük oranda

büyük oranda kendisine kanalizetmeye çalışmaktadır. Sovyet sosyal-emperyalizmi ve onun uşakları da seçimlerde CHP'yi desteklemektedir. Amerikancı MC kliği, olayların içinde CHP'nin de olduğunu ileri sürerek, halkımızın nefretle karşıladığı bu katliamı bir yönüyle de onun üstüne yıkmaya çalışmış, ve muhtemel bir CHP iktidarını önlemeyi amaçlamıştır. Fakat bu husus, sınıf mücadelesini bastırma amacının yanında talidir.

Dördüncüsü; Amerikancı AP-MHP kliği, katliamı sos- yal-faşistlerin, özellikle DİSK yönetici kliğinin üzerine de yıkmaya çalışmıştır. Bunun kaynağında iki süper devlet ve onların uşakları arasındaki rekabet yatmaktadır. Amerikan emperyalizmi ve Amerikancı klikler, Sovyet sosyal-emperyalizminin ülkemizde artan etkinliğini ve yayılmasını görmekte ve bu yayılmanın sonucu olarak sosyal-faşist veya Sovyet sosyal-emperyalizminin güçlenmesini temin edecek bir kliğin yönetimi ele geçirmesini önlemek istemektedir. Bugün her ne kadar MC kliği Sovyet sosyal-emperyalizmi- ne karşı uzlaşıcı ve teslimiyetçi bir politika izlemiş ve hatta onunla son birkaç yıl içinde ilişkileri daha da geliştirmiş ise de, hâlâ esas olarak Amerikan emperyalizmine bağımlıdır; ve onun tarafından yönlendirilmektedir. Bu yüzden o, Sovyet sosyal-emperyalizmine karşı uzlaşıcı ve teslimiyetçi bir politika izlemesine rağmen, her hakim sınıf kliğinin olduğu gibi kendisinin yerine, sosyal-faşist veya Sovyet sosyal-emperyalizmi taraftan bir kliğin iktidara gelmesini istememektedir.

Sosyal Faşistler, 1 Mayıs Taksim Katliamının Suç Ortaklarıdır

1 Mayıs Taksim katliamının esas tertipleycisi CİA ve Amerikancı AP-MHP kliği, katliamı tezgâhlarken, sosyal-fa-

şist kliklerin devrimcileri ve yurtseverlerin bir kesimini miting alanına almama tavrını fırsat bilmiştir. **Bu tavırlarıyla** sosyal-faşistler, 1 Mayıs Taksim katliamına zemin hazırlamışlar ve ortak olmuşlardır.

1 Mayıs'ta savunmasız olmasına rağmen, başta işçi sınıfımız olmak üzere halkımız, karşı-devrimin bu saldırısına karşı dişe diş bir mücadele vermiştir. 15—16 Haziranların, Demir - Dökümlerin, Sungurların, Zonguldak - Kozluların, Gamakların, Profiloların gecekondü direnişlerinin kahramanları, elbette kan kusan silahlara karşı ellerine ne geçerse onunla mücadele edeceklerdi.

Nasıl Profilo'da, ligiz Aykutluların planları işçi sınıfımızı kararlı mücadele vermekten alıkoymadıysa, Taksim'- de de MIT'in, CİA'nın planları, polis şeflerinin cankurtaran arabasından halkımızı makineli tüfekle taraması da onların kararlı, dişe diş mücadele vermesini engelleyemedi.

1 Mayıs Taksim katliamı faşistlerle sosyal-faşistlerin, halkın gelişen devrim mücadelesi karşısında oluşan karşı-devrimci ittifakları sonucu yapıldı. Katliamı devrimcilere yüklemeye çalışan faşistler ve sosyal-faşistler, bunu aynı zamanda birbirleri üzerine de yıkmaya çalışarak kendilerini temize çıkarma yarışı içindedirler.

Faşist ve sosyal-faşist çeteler 1 Mayıs öncesinde olduğu gibi, 1 Mayıs sonrasında da, devrimcileri halk yığınlarından tecrit etmek, yeni faşist tertipler için, var güçleriyle saldırıyorlar. Hakim sınıflar yeni katliamlar için «meşru» zeminler hazırlamaya çalışıyorlar.

1 Mayıs gösterilerinden sonra ortaya çıkan durum, bunun bir göstergesidir. Çeşitli sendikalara, derneklere, devrimci yayın organlarına, kuruluşlara saldırılar; MIT, kontr-gerilla ve CİA'nın planlarının bir parçasıdır.

Halkın Mücadelesi Karşısında Birlik Olan İki Süper Devlet ve Uşakları Arasındaki Rekabet Kızışıyor

Taksim 1 Mayıs katliamı, ABD emperyalizminin uşakları tarafından Sovyet sosyal-emperyalizminin uşakları desteğinde tertiplenmiştir demekle madalyonun bir yüzünü göstermiş oluyoruz. Madalyonun diğer yüzü ise bu katliam üzerine olan yorumlarda ABD emperyalizminin uşakları ve Sovyet sosyal-emperyalizminin uşakları arasında kıyasıya bir mücadelenin devam ettiğidir. Faşistlerle sos- yal-faşistler birbirlerine amansızca saldırıyor ve karşılıklı tüm pisliklerini de ortaya seriyorlar.

ABD emperyalizminin uşakları seçimlerde üstünlük kazanmak için iki cepheden saldırıyorlar. Onlar bir yandan devrimcilere, demokratlara, yurtseverlere, proleter devrimcilere saldırırken; öte yandan Sovyet sosyal-emperyalizminin uşaklarına da saldırıyorlar.

Bu durumu kanıtlayan olgulara geçmeden önce bu konu üzerinde biraz daha duralım. ABD emperyalizminin uşakları ile Sovyet sosyal-emperyalizminin uşakları arasında kızışan mücadele, iki süper devletin ülkemiz üzerindeki rekabetinin yansımasıdır. Son zamanlarda Sovyet sosyal-emperyalizminin Türkiye'deki hegemonya mücadelesi önemli boyutlara varmıştır; o, ideolojik, siyasi, iktisadi ve kültürel alanlarda oldukça önemli mevziler kazanmış durumdadır.

Sovyet sosyal-emperyalizmine, başta T«K»P olmak üzere bütün uşakları ve sosyal-demokrat politika Türkiye'de halk içinde önemli bir sosyal dayanak teşkil etmişlerdir. Sovyet so^yal-emperyalizmi T«K»P, TSİP, TİP ve DİSK'i kullanarak işçi sınıfı içerisindeki etkinliğini pekiştirmeye; CHP vasıtasıyla

genel olarak halk içinde; Özgürlük Yolu'nu kullanarak özel olarak Kürt ulusu içinde daha geniş bir sosyal dayanak sağlamaya çalışıyor.

Gerek ABD emperyalizminin uşakları, gerekse Sovyet sosyal-emperyalizminin uşakları, içinde bulundukları iktisadi, siyasi buhrandan kurtulmanın yolunu bir yandan devrimci demokratik halk muhalefetiyle ortaklaşa ezmede görürlerken, aynı zamanda birbirleriyle kıyasıya bir mücadeleyle giriyor ve öte yandan da erken seçime efendilerinin de desteğiyle sarılmaktan geri kalmıyorlar.

Erzincan, Şiran, Niksar olayları göstermiştir ki, hakim sınıf klikleri bir yandan devrimci demokratik muhalefeti kanla susturmaya çalışırken, öte yandan birbirleriyle boğuşmaktan geri kalmıyorlar. Yine Erzincan, Şiran, Niksar olayları göstermiştir ki, CİA ve Amerikancı AP-MHP kliği, seçimi, devrimci demokratik halk muhalefetiyle ezildiği, susturulduğu bir ortamda yapmak istiyor. Fakat, İGD sos- yal-faşistleri, Niksar olayının gerçek failleri CİA ve AP - MHP kliğinin yönettiği kontr-gerilla ile ülkücü komandoların saldırılarını gizleyip işi gene «Maocular»a yüklemeye çalıştılar.

Kapitalist-revizyonist sistemin buhranı ve iki süper devletin dünya çapındaki hegemonya mücadelesi sömürgelerde, yarı-sömürgelerinde ve etkinlikleri olduğu ülkelerde şiddetli mücadelelerle birlikte ekonomik ve siyasi krizin derinleşmesini de beraberinde getirmektedir. Elbette iktisadi ve siyasi krizin seviyesi ve hakim sınıflar arasındaki mücadelenin boyutları her ülkede eşit derecede değildir. Aksine bu, dengesiz bir durum gösterir.

Şimdi de faşistlerle sosyal faşistlerin kiralık basınları vasıtasıyla yaptıkları açıklamalarına bakarak yüzlerini teşhir etmeye devam edelim.

Sosyal - Faşistler Katliamın Sorumluluğunu Devrimciler ve Yurtseverler Üzerine Yıkmaya Çalışıyor

DİSK Genel Başkanı Kemal Türkler, 3 Mayıs 1977 tarihli Hürriyet gazetesine verdiği demeçte, devrimcileri kastederek, MC Hükümetinin «yürüyüşe katılan silahlı grubu aramadığını» söylüyor. Ve polisin yeterli tedbir almadığından şikâyetçi olduğunu belirtiyor. Kemal Türkler, 3 Mayıs tarihli Günaydın gazetesinde de, «Demirel, Mao'- cu canileri korumak için beni suçluyor» diyor.

Ayrıca 3 Mayıs tarihli Milliyet gazetesine verdiği demeçte ise, «büyük sermayenin amacı faşist ve Maocu saldırganları silahlandırarak seçimlerin demokrasi güçlerinden yana sonuçlanmasını önlemektir» diyor. Yine aynı Kemal Türkler, halkın gerçekleri gözleriyle tesbit etmiş olması yüzünden sarıldığı silahın geri tepmeye başladığını görünce, geniş işçi kitlelerinden tecrit olmamak için geriye doğru bir adım atıyor ve «Maocu» grubun da temelin, de sosyalizm bulunduğunu ve bu sebeple halkın üzerine ateş etmeyeceklerine inandığını söylüyor (Tercüman gazetesi, 5 Mayıs)

Hakim Sınıfların Kırallık Basını Sosyal - Faşistleri Temize Çıkarmaya Çalışıyor

Üzerinde durulması gereken bir nokta da, Hürriyet, Günaydın gazeteleri ile Abdi ipekçi'nin DİSK'i yüceltmeleri ve DİSK'e karşı olan hakim sınıfların diğer kliklerinin saldırılarını göğüslemeye çalışmaları, kraldan daha çok kralcı olmalarıdır.

6 Mayıs tarihli Milliyet gazetesinde Abdi İpekçi şöyle diyor:

«DİSK olayın mağduru durumundadır. Aylardır büyük titizlikle hazırladığı, sızmaları önlemek için her türlü önleme başvurduğu, düzenini sağlamak için olağanüstü çaba gösterdiği miting, saldırıya uğramıştır. Yandaşları ölmüş, öldürülmüştür. Buna rağmen DİSK'i olayların suçlusu olarak ilân etmek, hangi mantığa sığar? Doğruluğundan şüphe duyulacak bir başka iddia da CIA ile ilgili olmalıdır.» (abç).

Abdi İpekçi hem CIA'yı koruma durumundadır, hem de sosyal-faşistleri. Bunda şaşılacak bir şey yoktur. Bu, Abdi İpekçi'nin egemen sınıfların çıkarlarını korumak için her türlü yola başvurduğunun delilidir. Tıpkı, Hürriyet ve Günaydın gazeteleri gibi.

Günaydın gazetesi 3 Mayıs tarihli sayısında şöyle yazıyordu: «DİSK Genel Başkanı Kemal Türkler Taksim'deki konuşmasının son cümlelerini söylüyor ve 'Maocular, goşistler gelsinler aramıza katılsınlar, faşizme karşı birleşelim' diyordu. Bu sırada Maocular ge...ı, alana girdi ve otomatik silahlarla etrafa ateş ve ölüm kustu...» Hakim sınıfların kiralık Günaydın gazetesi, Kemal Türkler'in söylemediği şeyi ona söyletmiş olmakla hangi hesapların peşinde olduğunu göstermektedir. Bir yandan «ölüm timleri»nin, CIA'nın düzenlediği, sosyal-faşistlerin ortak olduğu katliamı devrimcilerin üstüne yıkıyor; öte yandan da Sovyet sosyal-emperyalizminin uşaklarını temize çıkarmak için her türlü karalamayı yapıyor. Bir taşla iki kuş vurmak istiyor. Ama kiralık Günaydın gazetesinin eline aldığı silah geri tepecektir ve tepiyor da.

Günkü, DİSK Genel Sekreteri Mehmet Karaca 6 Mayıs tarihli Politika gazetesinde, «konfederasyon olarak hiç

bir Maocu gruba 1 Mayıs törenine katılması için çağrıda bulunmadık» demekle Günaydın'ın sosyal-faşistleri temize çıkarmada kraldan çok kralcı olduğunu gösteriyor.

Günaydın gazetesi, 2 Mayıs tarihli sayısında büyük manşet atarak, «Maocu Vatan Hainleri İşçi Bayramını Kana Buladı» demektedir. Hakim sınıfların kiralık uşağı Günaydın'ın, katliamın planlayıcılarını, uygulayıcılarını gayet iyi bildiği halde devrimcileri, demokratları, yurtseverleri, proleter devrimcileri katliamın sorumlusu göstermesi tesadüfi bir olay değildir.

Hürriyet gazetesi de devrimcilere, demokratlara, yurtseverlere saldırıyor. Öte yandan sosyal faşistleri koruyor, Hürriyet gazetesi 2 Mayıs tarihli sayısında «1 Mayıs Gösterileri Sırasında Taksim'e Gelen Aşırı Solcular Tabanca ve Silahlarla Kalabalığa Ateş Etti» dedikten sonra, faşist katliama uğrayan kitlelerin ve onların yakınlarının koruyucusu rolüne girip «nerede bağıri yanık analar, nerede evlat acısı çekenler... şimdi bunlara koca acısı çekenler de ilave edildi..» diyerek faşist katliamı devrimcilere yüklemek için tüm gücüyle seferber oluyor.

Hürriyet gazetesi yine 2 Mayıs tarihli yazısında devrimcileri, «solculuk adı altında sol dünyaya bile gölge düşürenler» olarak nitelendiriyor. Burada Hürriyet'in övdüğü «sol» dünya, Sovyet sosyal-emperyalizminin başını çektiği kamptır. Hürriyet gazetesinin bu tavrı, onun Sovyet sosyal emperyalizmi ile de işbirliği yapmakta da kusur etmeyeceğinin ifadesidir.

Günaydın, Milliyet, Hürriyet Gazeteleri ile CHP, Sovyet sosyal-emperyalizminin uşaklarını temize çıkarak överken; Tercüman gazetesi de AP, MHP, CGP, MESS'in sosyal faşistlerle olan ilişkisini dile getiriyor, esas olarak ABD emperyalizminin uşaklığını yapıyor.

Tercümen gazetesi 5 Mayıs tarihli sayısında, «CHP yöneticileri binlerce insanın gözü önünde cereyan eden pazar katliamı için 'bu işin içinde hükümet ve CIA vardır' diye çocukları dahi güldürecek beyanatlar veriyorlar..» diyor. Tercüman gazetesi açık açık CIA'yı savunuyor. Amerikan emperyalizminin uşaklığını yapıyor. Tercüman gazetesi faşist katliamın esas sorumlusunun DİSK, CHP, İstanbul Belediyesi, T«K»P ve İGD olduğunu 5 Mayıs tarihli sayısının 8. sayfasında belirtiyor. Tercüman gazetesi ABD emperyalizminin uşaklarıyla Sovyet sosyal-emperya- lizminin uşakları arasında ne denli yoğun çelişkilerin olduğunu bize gösteriyor.

Tercüman gazetesinin 3 Mayıs tarihli sayısında şu büyük manşet göze çarpıyor. Manşette, «DİSK Hesap Vermelidir» deniliyor.

MHP, AP, MESS, Köy İş Sendikası ve Türk Metal İş Sendikasının tavırları da aynı doğrultudadır. Onlar CHP ve DİSK'in kapatılmasını istiyor, faşist katliamın sorumlusu olarak devrimciler ve yurtseverlerle birlikte CHP ve DİSK'i de gösteriyorlar.

Tercüman gazetesinin 5 Mayıs tarihli sayısında Kö- şebaşı yazarı Ergun Göze'nin söylediklerine gözetmek yararlı olacaktır: «... Madde: 2 ...eskaza seçimi kazanır, veyahut da bir koalisyonla işbaşına gelirse **CHP komünizmi 'legalize'** edecektir... Yani Komünist Partisinin kurulması artık suç olmayacaktır... Bu arada iki gün önceki yazımda belirtmiş olduğum gibi Sayın Erbakan'ın Yankı dergisine vermiş bulunduğu beyanatta 'komünist partisinin kurulmasına uygun bir ortamın yaratılmasına varan bir özgürlük anlayışı içindeyiz' demiş bulunduğunu belirtmekte de manzaranın tamamlanması bakımından fayda görürüm...» (abç).

Ergun Göze. T«K»P ile CHP arasındaki pazarlığı kastederek haklı olarak CHP'nin Sovyet sosyal-emperyalizminin işbirlikçiliğine doğru hızla kaymakta olduğunu söylemek istemektedir. Sadettin Bilgiç ise, «CHP komünist partisi kurma hazırlığında» diyerek bu duruma işaret etmektedir.

Hakim Sınıfların Büyük Tirajlı Gazetelerinde Sosyal-Faşistleri Temize Çıkarma Çabası, Sovyet Sosyal-Emperyalizminin Ülkemizde Kazandığı Mevzileri Gösterir.

Çeşitli gazetelerden yaptığımız alıntılar, ülkemizde ABD emperyalizminin uşaklarıyla Sovyet sosyal-emperyalizminin uşakları arasındaki amansız mücadeleyi ve devrimcilere karşı birliği dile getirmektedir.

Hürriyet, Milliyet. Günaydın gibi hakim sınıfların büyük tirajlı Amerikan emperyalizmine uşaklıkta kusur etmeyen bu gazetelerin, 1 Mayıs Taksim faşist katliamıyla ilgili olarak Sovyet sosyal-emperyalizminin uşaklarını savunmada ve onları temize çıkarmada gösterdikleri gayret ve devrimcilere Sovyet uşaklarının ağzıyla küfretmesi; Sovyet sosyal-emperyalizminin ülkemizde kazandığı mevzileri açık-seçik gösteren bir örnektir. Sovyet sosyal-emperyalizminin ülkemiz üzerindeki hegemonya emellerini ve bunu gerçekleştirmede kazandığı mevzileri göremeyen bazı siyasi körler için son gelişmeler uyarıcı olmalıdır.

Sovyet sosyal-emperyalizminin uşakları 1 Mayıs katliamını devrimcilerin üzerine yıkmakla faşizmi temize çıkarma ve onu

şirin gösterme yarışı içindedirler. (Aydınlık ve Halkın Sesi'nin yaptığı da özünde budur, yani faşizmi temize çıkarmak).

Sovyet sosyal-emperyalizminin uşakları halkımıza karşı izledikleri ihanet politikalarıyla 1 Mayıs katliamının planlayıcıları ve uygulayıcıları faşistler ile suç ortaklığına girmektedirler. Faşizmin yeni katliamlar düzenlemesine zemin hazırlamaktadırlar.

Sosyal-Faşist Klikler de Bölünmüş Durumdadır.

Sovyet sosyal-emperyalizminin uşaklarının safları da çelişkisiz ve yekpare değildir. T«K»P'nin çeşitli fraksiyonlara bölünmesi, Politika gazetesine de yansıyan sosyal- faşistler arasındaki didişmeler, ABD emperyalizminin olduğu kadar Sovyet sosyal-emperyalizminin uşakları arasında da çeşitli çelişkilerin varlığını göstermektedir. Bu durum da onların geçici birliklerinin büyük bölünmeleri içinde taşıdığını göstermektedir.

DİSK bir yandan halkın şehitlerine sahip çıkar görünürken, öte yandan da onun ileri evlatlarını, Marksizm- Leninizm-Mao Zedung düşüncesini savunmaları faşistlerle birleşerek fabrikalardan attırmaktadır. 1 Mayıs'tan sonra DİSK yönetici ağalan, çeşitli fabrikalarda kendi gerici uşaklık siyasetine karşı çıkan işçileri fabrikalardan attırmakla kimlerle kolkola olduğunu göstermektedir.

Sosyal-faşist basından geniş alıntılar yapmayı gereksiz görüyoruz. Sosyal-faşistler gerek kendi basınlarında gerekse de hakim sınıfların diğer kliklerinin basınında yüzlerini açık-seçik ortaya koyan beyanatlar vermiştir. Politika, Tercüman, Hürriyet, Milliyet, Günaydın gazetelerinin 2-6 Mayıs tarihli sayılarına bakan sıradan bir okur bile bu durumu tespit etmekte güçlük çekmeyecektir.

DEVİRİM CEPHESİNDE DURUM

Bu yılki 1 Mayıs gösterilerinde Halkın Kurtuluşu, Halkın Yolu ve Halkın Birliği blokunun yanında Kurtuluş Yolu ve bir grup Kürt devrimcisi emperyalizme, sosyal-emperyalizme; faşizme, sosyal-faşistlere karşı propaganda ve ajitasyon özgürlüğü temelinde, yürüyüş esnasında bir eylem birliğine girmişlerdir. Genel olarak emperyalizme ve onun uşaklarına karşı olan herkesin yeri, ajitasyon ve propaganda özgürlüğü temelindeki bir yürüyüş kolu olmalıydı. Fakat çabalarımıza rağmen bu gerçekleşemedi. Bunun yerine aynı temelde beş grup arasında emperyalizme, sosyal-emperyalizme, faşizme ve sosyal-faşistlere, feodalizme karşı bir eylem birliği gerçekleşti.

Dev-Genç ve Kurtuluş grupları siyasetleri gereği devrimin güçlerinin toparlanmasını değil, dar grup menfaatlerini esas aldıklarından başını T«K»P'nin çektiği sosyal- emperyalizminin uşaklarının devrimcilere karşı ortak bir cephe oluşturma çalışmalarına imkan vermişlerdir. Dev- Genç, Kurtuluş, Emeğin Birliği ve Proleter grupları, Sovyetlerin sosyal-emperyalist niteliğini kavrayamadıkları sürece de, devrimin güçlerini bölen politikalara boyun eğmekten kendilerini kurtaramayacaklardır.

Dev-Genç ve Kurtuluş grupları Sovyet sosyal-emperyalizminin uşaklarının 1 Mayıs'ta daha da açık bir şekilde ortaya çıkan iğrenç yüzünü, Sovyet sosyal-emperyalizminin ülkemiz üzerindeki hegemonya mücadelesini görmeli ve onların yedeğine düşmekten kurtulmalıdırlar.

1 Mayıs hazırlıkları sırasında bu gruplara tarafımızdan ittifak çağırısı yapılmış; ancak, 1 Mayıs hazırlıkları üzerinde fırtınalar koparan Dev-Genç, «eylemde birlik ajitasyon- da serbestlik» temelindeki ittifakı reddetmiş; fırtınalar koparmasına rağmen halkın güçlerinin birliğini sağlamada **sadece keskin gözükmekten** başka bir şey yapmamıştır.

Halkın Sesi-Aydınlık:

1 Mayıs pratiği, Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesi'ni kendine maske edinen Aydınlık-Halkın Sesi revizyonistlerinin, burjuvazinin bayrağı altında yer aldığını bir kez daha göstermiştir. Çizgilerinin sınıf işbirlikçiliği olduğunu, sosyal-pratik bir kez daha ispatlamıştır.

Aydınlık dergisinin 75. sayısında şöyle deniliyor: «... Bu yılın 1 Mayıs'ını proleter devrimcilerin birliği yolunda önemli başarılar kazanmış olarak karşılıyoruz...»

Aydınlık-Halkın Sesi revizyonistlerine 1 Mayıs gösterilerinde nerede yer aldıklarını, mitinge nasıl katıldıklarını sormak gerekir. 1 Mayıs'ta sosyal-faşistlerin, CIA'nın, polisin, yurtseverlere, demokratlara, devrimcilere, proleter devrimcilere karşı bir cephe oluşturarak saldırdıkları bilinmektedir. Aydınlık-Halkın Sesi revizyonistlerinin emperyalizme, sosyal-emperyalizme, faşizme, sosyal-faşistlere ve feodalizme karşı olan ittifak içinde yer alması gerekirken, bunun tam aksini yaptığı bilinmektedir. Miting alanına DİSK'in revizyonist yönetici kliğine teslim olarak girmişlerdir. Dergilerindeki yazılarında herkesten çok, en keskin şekilde sosyal-emperyalizme ve sosyal «faşizme» karşı çıkan Aydınlık-Halkın Sesi revizyonistleri, tüm sorunlarda olduğu gibi bu sorunda da, sınıf işbirliği siyasetini izlediklerini ortaya koymuşlardır.

Tüm bu gerçeklere rağmen Halkın Sesi-Aydınlık revizyonistleri her zaman yaptıkları gibi tam bir ikiyüzlülükle karşımıza çıkıp «proleter devrimci» ler olarak kendilerini ilân ediyorlar.

Tümad-Der'e bağlı kitleyi genel af yürüyüşü yalanı ve sahtekârlığıyla peşine takıp 1 Mayıs gösterilerine götüren bu revizyonistler, miting alanında sosyal-empyalizmin uşaklarına karşı kendilerini kamufle (!) etmişlerdir. Bu burjuva hizbi, bütün sahtekârlığının yanında karşı-devrim karşı kendini savunan bütün devrimcilerin yansıra özellikle Halkın Birliği, Halkın Kurtuluşu ve Halkın Yolu'na hakim sınıfların ağzıyla iğrenç bir şekilde saldırıyor. Hakim sınıfların, sosyal-faşistlerin ağzıyla konuşmaktan hiç de geri katmıyor.

Onlar şöyle diyorlar:

«Halkın Kurtuluşu, Halkın Birliği, Halkın Yolu'nun oluşturduğu üçlü oportünist ittifakı ise **bütün uyanlara rağmen birçok devrimciyi polisin tuzağına götürmüş, polise onbinlerce emekçiye saldırma fırsatı yaratmış, tam anlamıyla provokatör rolü oynamıştır**, izledikleri başıbozuk maceracı siyaset, onları polisin ve revizyonizmin oyuncağı haline getirmiştir...

«Onları defalarca ısrarla uyardık. Fakat **onlar işçileri çara kurşunlatan papaz Gapon rolünü oynamakta direndiler**. Biz bunlara mitinge ayrı katılmalarının polisin ve revizyonistlerin tertibine hizmet edeceğini, tertibin bağıra bağıra 'geliyorum' dediğini anlattık. Bu tutumda ısrar etmenin 'provokasyon' olacağını belirttik... Şimdi **üçlü oportünist şeflerin provokatör olduklarını ilân ediyoruz**.

«Oportünist üçlü öyle bir siyaset izlemektedir **ki, onların saflarındaki en kahraman insan, ajan provokatörler** olmaktadır...

«Halkın Kurtuluşu, Halkın Birliği ve Halkın Yolu şefleri ile birlikte yürünmez. **Bunlarla yürüyenler halkla birlikte yürüyemezler**» (Halkın Sesi, s. 107) (abç).

Bu sözlerin anlamı açıktır ve devrimcilikten uzaktır. Üçlü blokun savunuculuğunu yaptığımız sanılmasın. Amacımız, böyle bir saldırının yurtseverlikle, demokratizm ile, devrimcilikle bağdaşmadığını belirtmektir.

Biz, «**1 Mayıs'ta Mücadele Bayrağını Yükseltelim**» adlı broşürümüzde ve daha başka yazılarımızda Halkın Kurtuluşu, Halkın Yolu ve Halkın Birliği gazetelerinin 1 Mayısla ilgili yanlış bir siyaset savunduklarını, bu siyasetin halkın güçlerini böldüğünü belirtmiştik. Ama bu durum, bu siyaseti savunan arkadaşları 1 Mayıs katliamının sorumlusu durumuna düşürmez. 1 Mayıs katliamını planlayanlar, yapanlar belli olduğu halde, Halkın Sesi-Aydınlık revizyonistleri buna rağmen karşı-devrimin ekmeğine yağ sürmeye devam ediyorlar.

Halkın Birliği, Halkın Kurtuluşu ve Halkın Yolu Türkiye devriminin temel sorunlarında yanlış bir siyaset izliyorlar. Bu yazımızın konusu üçlü bloku bu açıdan ele almak değildir. Elbette ki, bu yanlış siyasetlerin ele alınıp ' mahkûm edilmesi gereklidir. Fakat bütün yanlış siyasetlerine rağmen, bu üç siyasetin yeri **halkın saflarıdır**. Bu üç siyaset Marksizm-Leninizmden geniş oranda etkilenmişlerdir. Burada üzerinde durulması gereken esas nokta, Aydınlık-Halkın Sesi revizyonistlerinin bu üç siyasete yaptığı saldırının düşmanca olduğunu göstermektir. Hakim sınıflarla aynı ağızdan konuştuğunu, Demirellerin, ölüm timleri şeflerinin, kontrgerillanın, Türkeş'in ve sosyal-fa- şistlerin yedeğine düştüklerini ortaya koymaktır.

Aydınlık-Halkın Sesi revizyonistlerinin, geçmişte devrimin

birçok sorununda, hakim sınıfların ağzıyla, inönülerin, Kemal Satırların ağzıyla konuştuğu bilinmektedir.

Aydınlık-Halkın Sesi revizyonistlerinin miting alanında bulunan birçok kişiyi, karşı-devrimci saldırıya karşı kendini savunan, ona karşı koyan herkesi ajan-provokatör ilân ediyor. Bunun sorumluluğunun büyük olduğunu belirtelim ve provokasyonun ne olduğuna bir bakalım:

Marksist literatürde provokasyon; proletaryayı, halk yığınlarını ve proleter devrimcileri hakim sınıflara hizmet etmek amacıyla kışkırtarak halka ve devrim davasına zarar verici yanlış eylemlere sürüklemektir. Bu işi yapan ve tezgahlayanlara provokatör adı verilir.

Bu konuda tipik bir örneği SBKP (B) Tarihi'nden aktaralım:

«... Gapon işçileri kışkırtıp, üzerlerine ateş açtırmak, böylece işçi hareketini kana boğmak için Okramaya yardım etmek göreviyle hareket ediyordu.» (SBKP-B Tarihi, s. 80). Bu amaçla Çarın sarayına götürülen işçilere ateş açılmış ve bin kişi öldürülmüştür. Bu olayın sonucunu Bolşevikler başından beri tahmin etmelerine rağmen «işçilerle omuz omuza yürümüşler, birçoğu öldürülmüş, birçoğu tutuklanmıştır. Orada Bolşevikler işçi sınıfına kendi deneyi ile provokasyona karşı uyanıklık kazandırmışlar ve bu korkunç cinayetin suçlusunun kim olduğunu ve onunla nasıl savaşmak gerektiğini anlatmışlardır.» (Age, s. 81).

1 Mayıs katliamının plânlayıcıları ve uygulayıcılarının CİA, MİT, kontr-gerilla olduğu, sosyal faşistlerin bu katliamın uygulanmasında plânlayıcılarına ve uygulayıcılarına suç ortaklığı yaptığı bilinmektedir. Aydınlık-Halkın Sesi revizyonistleri katliamın hesabını mevcut düzenden ve onların efendilerinden soracağına, bu hesabı halktan soruyor. Provokasyona ve katliama uğrayan halktır. Revizyonistlerimiz halkın safında yer alan

devrimcilerle yurtseverlere, demokratlara, proleter devrimcilere «provokatör» diyerek hakim sınıflarla suç ortaklığı yapıyor. Kaldı ki, Aydınlık-Halkın Sesi revizyonistlerinin bu provokasyon karışısında ne yaptığı da ortadadır. Tek kelime ile tüymek. Görüldüğü gibi Gapon ve onun efendilerine karşı mücadele eden Bolşeviklerle, Aydınlık-Halkın Sesi revizyonistleri arasında hiç ama hiç bir benzerliğin olmadığı çok açık bir şekilde görülmektedir. Hatta Gapon'un provokasyonuna karşı halkı korumak isteyen Bolşevikler ve devrimciler, Halkın-Sesi'ne göre «provokatör» oluyorlar bu durumda.

İşin diğer bir ilginç yanı da, tam bir tekke durumunda olan ve temel ilke olarak «eleştiri-birlik-eleştiri» ilkesini değil de bunun tam tersini uygulayan Aydınlık-Halkın Sesi revizyonistleri, kendi tekkelerini güçlendirmek için Halkın Kurtuluşu, Halkın Yolu, Halkın Birliği'ni defalarca «proleter devrimci» olarak ilân etmişler ve onlara birlik çağrılarında bulunmuşlardır. Aydınlık-Halkın Sesi dergileri bu çağrıyı 1 Mayıs 1977'ye kadar hemen her fırsatta tekrarlamışlardır. Aydınlık-Halkın Sesi revizyonistleri bugün Halkın Yolu, Halkın Kurtuluşu ve Halkın Birliğini halk düşmanı ilân ediyorsa, bu da onlara göre ilkesiz bir durum değildir.

**Aydınlık-Halkın Sesi Revizyonistleri Hakim Sınıfların
Ağızyla Devrimcilere ve Yurtseverlere Saldırıyor,
Katliamın Asıl Tertipleycilerini Temize Çıkarma
Yarışına Giriyorlar**

Aydınlık-Halkın Sesi revizyonistleri faşistlerin 1 Mayıs katliamı üzerinde yaptıkları yorumlarında bu olayların

CHP'nin iktidara gelmesini engellemek için tertiplendiğini özel bir önemle belirtmektedirler. Esas olarak CIA ve MİT, kontr-gerilla tarafından tertiplenen 1 Mayıs katliamında CHP'nin iktidara gelmesini önlemek isteği meselenin tali yanısıdır. Bu tertibin ana hedefi ve esas yönü, yurtseverleri demokratları devrimcileri ezmek, halkımızın yükselen devrimci-demokratik mücadelesini bastırmaktır. Halkın Sesi'nin 107'nci sayısında CHP ile ilgili ibret verici beyanlarından birkaçını aktaralım.

«Tertiplerin amacı açıktır... CHP'nin iktidara gelmesini önlemek» (s. 3). I

«... CHP'nin, revizyonistlerin vatan haini yüzünü görmesi ve onlardan uzaklaşması için elimizden gelen çabayı göstermeye devam edeceğiz» (s. 11).

«CHP, müdafaa hukuk ruhunu canlandırmalıdır» (s. 11).

Bilindiği gibi Sovyet sosyal-emperyalizminin uşağı olan T«K»P ve onun güdümündeki DİSK ve TSİP seçimlerde CHP'yi destekleme karan almışlardır. Sovyet sosyal- emperyalizminin uşakları, CHP iktidarını, «ileri demokrasi» adını verdikleri sosyal-faşist diktatörlüklerini kurmada ileri bir adım olarak görmektedirler. Son dönemlerde, CHP, giderek, Sovyet sosyal-emperyalizminin hegemonyacı siyasetinin ülkemizde gelişmesine taraftar gözükmektedir. Sosyal faşistlerin CHP'yi desteklemelerinin amacı ortadadır.

Aydınlık-Halkın Sesi revizyonistleri CHP'yi desteklemekle Sovyet sosyal-emperyalizminin hegemonyacı siyasetine âlet olmakta, komprador burjuvazi ve toprak ağalarına dayanmayı esas almaktadır. Bu revizyonistler öteden beri halkın birleşik cephesi adına burjuvaziyle ittifakı ön plana almışlardır. Aydınlık-Halkın Sesi revizyonistleri

burjuvaziyle işbirliği siyasetini gizlemek için kaşla göz arasında komprador burjuvazi ve toprak ağalarının bir kliğinin partisi olan CHP'yi, yurtsever yapmaktadırlar. Aydınlik-Halkın Sesi revizyonistleri burjuvaziye temize çıkarma yarışı içindedirler. Bu broşürün konusu olmadığı için Aydınlik-Halkın Sesi revizyonistlerinin bu ibret verici beyanları üzerinde fazla durmayacağız.

Sonuç olarak Aydınlik-Halkın Sesi revizyonistleri faşizmin katliamını gözlerden gizlemek için özel bir çaba sarf etmektedirler.

Aydınlik ve Halkın Sesi grubu, karşı-devrimin bütün şiddetiyle devrim cephesine saldırdığı bu günlerde, bu faşist baskıyı fırsat bilerek Dev-Genç ve Kurtuluş grubuyla, Gençlik Birliği ve kendi hatalarına göz yumarak ve Üçlü Blokun hatalarını bahane ederek; hem karşı-devrime sığınmaktan hem de Üçlü Blok'u faşist katliamın tek sorumlusu olarak nitelendirmekten vazgeçmelidir.

Aydınlik-Halkın Sesi revizyonistleri, öteden beri savundukları sınıf İşbirliği siyasetlerini gizlemek için çeşitli yerlerde, çeşitli kılıklara bürünmüşlerdir. Sosyal-emperyalizmin uşaklarına teslim olurken, de, bu teslimiyetlerini gizlemek için «provokasyonu önlemek» maskesi ardına gizleniyorlar. Birçok sendika ile birlikte 1 Mayıs'a katılacaklarını söylemelerine rağmen, hatta bu konuda sahte de olsa belli girişimlerde bulunmalarına rağmen, yine de saflarını bulmakta güçlük çekmemişlerdir. Bu revizyonistler, devrimci, demokrat ve yurtsever kuruluşlarla ortak imzaladıkları bildirimleri Halkın Kurtuluşu, Halkın Birliği ve Halkın Yolu'na karşı kendi iğrenç emelleri doğrultusunda kullanmak için fırsat kollamışlardır. Aydınlik-Halkın Sesi revizyonistlerinin hakim sınıfların kiralık basınında devrimciler, yurtseverler, demokratlar aleyhinde çarşaf çarşaf beyanlarda bulunması tesadüfi değildir. Bu, Aydınlik- Halkın Sesi revizyonistlerinin öteden beri savundukları burjuva politikalarının bir yansımasıdır.

1 Mayıs hazırlıkları sırasında kitlelere «revizyonist zinciri kırım» beyanlarında bulunan bu revizyonistler, Sovyet sosyal-emperyalizminin uşaklarına teslim olmakla bu beyanlarının ne kadar sahte olduğunu kendi pratikleri ile ortaya sermiş oldular. Revizyonist

zinciri kırmak, sınıf mücadelesinde doğru bir çizgi izlemek ve doğru bir saf tutmak, sonuna kadar bunda direnmekten geçer. Yoksa onların yaptığı gibi sosyal-emperyalizmin uşaklarına teslim olarak değil.

Bu revizyonistler sınıf işbirlikçileri olduklarını gizlemek için keskin görünmek zorundadırlar. Ama Aydınlik- Halkın Sesi revizyonistlerinin sınıf niteliklerini gizlemek için kullandıkları ince revizyonist kılıfları biraz kazıdınız mı, altından kocaman sınıf işbirlikçileri çıkar. Onlar hangi kılığa bürünürse bürünsün, sınıf işbirlikçileri olduklarını gizleyemiyorlar, gizleyemezler.

Eskiden de, «halk savaşı» çığlıklarını ağızlarından eksik etmeyen bu kaşarlanmış revizyonistler, öte yandan bugün de olduğu gibi, reformist bir burjuva iktidarına bel bağlamaktan geri kalmıyorlardı.

Birleşik cephe siyasetinde ise, tam bir sınıf işbirliği siyaseti izliyor, burjuvaziyle ittifakı ön plâna alıyorlardı. Ama işçi-köylü temel ittifakından da, ağızlarını her açışta söz etmekten utanmıyorlardı. Daha önceleri DİSK'in Taksim mitinginde (Eylül 1975) DİSK'in revizyonist sendika ağalarına teslim olmuşlardı. DİSK'in revizyonist' sendika ağları ve T«K»P'nin militanları, «Maocu faşistler» diye devrimcilere saldırırken, onlar seyirci kalmışlardı. Sözüm ona, kavgayı kızıştırmak istememişlerdi.

Kısacası, öteden beri savundukları sınıf işbirliği siyaseti, onları T«K»P'nin başını çektiği cepheyle uzlaşmaya götürmüştür. Hakim sınıflara yaranmak için de, hakim sınıfların kiralık basınına çarşaf çarşaf demeçler vererek yüzlerini açıkça ortaya koymuşlardır. 1 Mayıs Taksim katliamını devrimcilere de, sosyal-faşistlere de, faşistlere de, yani kendisi dışındaki herkese yüklemeye çalışmışlardır.

Gençlik Birliği

Bu siyaset de, eylemde birlik ajitasyon ve propaganda da serbestlik ilkesini kabul eden devrimcilerin ve yurtseverlerin safında

yerini alacağına, sözüm ona bağımsız olarak 1 Mayıs'a katılmıştır.

Daha önce de belirttiğimiz gibi, ya başını T«K»P'nin çektiği cephede yer almak; ya da devrimcilerin ve yurtseverlerin birliğini sağlamak için mücadele etmek söz konusuydu; ikisinin ortası yoktu. Gençlik Birliği siyaseti, sosyal- emperyalizmin uşaklarının devrim cephesini bölme siyasetine boyun eğmiştir. Bu konuda aynı sektör siyaseti devam ettiren Dev-Genç'in kuyruğuna takılmıştır.

1 Mayıs hazırlıkları sırasında kendilerine ajitasyon ve propaganda Özgürlüğü temelinde devrimci-yurtsever cephede yer almaları için çağrıda bulunulmasına rağmen, onlar kibirlice, bu cepheyi bölücü bir siyaset izlemeyi tercih etmişlerdir.

Gençlik Birliği siyaseti sosyal-emperyalizmin uşaklarına karşı teslimiyetçidir. Eski hatalarının özeleştirisini yapmaktan ısrarla kaçınıyor. Bu, sınıf teslimiyetlerini dile getiren siyasetlerine haklılık kazandırmak için de teorik (!) kılıflar hazırlamaktan geri kalmıyor.

Sovyet sosyal-emperyalizminin gerçek niteliğini ve ülkemiz açısından arzettiği tehlikeyi kavramadıkları sürece de, sağ ile «sol» arasından zigzaglar çizmekten; sosyal- emperyalizmin uşakları ile ittifaka girmekten kurtulamayacaklardır.

İ. Kaypakaya'nın uzun bir sınıf mücadelesi sürecinde sistemleştirdiği temel teorik görüşleri, bütün küçük- burjuvalar gibi Gençlik Birliği siyaseti de en zararsız hale getirmek için elinden geleni yapmaktan geri kalmıyor. Onlar, 1 Mayıs'ta izledikleri teslimiyetçi çizginin günahından kurtulmak için Halkın Sesi-Aydınlık revizyonistleri gibi keskin görünmekten başka bir şey yapmıyor.

Bu siyaset uzun bir dönem Halkın Kurtuluşu ile Hai kın Yolu'na teslim olmuştur. Yani «nep ittifak, hiç mücadele yok» teslimiyet çizgisini izleyen bu siyaset, 1 Mayıs' ta ise yine özünde teslimiyetçi olan «hep mücadele, hiç ittifak yok» siyasetini izlemekle halkımızın saflarının birliğine değil, dağılmasına hizmet etmiştir. Bu, sağ ile «sol» arasında bocalama siyaseti, küçük-burjuvazinin sınıfsal karakterine uygun düşer.

Bu gazetelerin ekonomizm, terörizm karışımı siyasetleri 1 Mayıs'ın ideolojik, politik ve pratik hazırlığında da kendini göstermiştir. Bu siyasetler, 1 Mayıs'ın hazırlığında tekkeci bir tutum takınmışlardır. Kendilerinin «proleter devrimci» olduklarını, dolayısıyla da 1 Mayısla ilgili her türlü hazırlığın da kendilerine düştüğünü söyleyerek geniş bir cephenin oluşmasını engellemişlerdir. Sovyet sosyal-emperyalizminin uşakları ve faşistler karşısında birleşebilecek tüm güçlerin birleşmesini büyük oranda engelleyecek, bu bölücü siyasetleri ile CİA ve AP-MHP kliğinin provokasyonuna müsait bir ortam yaratmada önemli rolleri olmuştur. Bu, aynı zamanda sosyal-emperyalizmin tehlikesini gören devrimci kesimlerin büyük oranda tecrit olmalarına sebep olmuştur. 1 Mayıs hazırlıklarının kendilerine düştüğünü ilân etmelerine rağmen, bocalamaktan, kararsızlığa düşmekten kurtulamamışlardır. 1 Mayıs hazırlıklarında her yönüyle saf tutmakta kararlı davranmamışlardır.

Üçlü oportünist blok, 1 Mayıs'ın hazırlıklarıyla ilgili tekkeci tutumlarının yanısıra, 1 Mayıs'ın anlamını da yanlış yorumlamışlardır. Ayrıca 1 Mayıs'ın iktidar mücadelesiyle olan ilişkisini de yanlış bir şekilde ele almışlardır. Üçlü oportünist blok, 1 Mayısla revizyonist ihaneti yerle bir edeceği hayalini yayarken, sosyal pratik bu anlayışı bir kez daha acımasız bir şekilde mahkûm etmiştir. Bütün bu hatalı anlayış ve tutumları üçlü oportünist bloku ister istemez halkın güçlerini bölmeye götürmüştür. Tüm bu hatalar açık-seçik ortadayken, üçlü oportünist blok Halkın Kurtuluşu, Halkın Yolu ve Halkın Birliği halka karşı sorumlu olduklarını unutmışlar. Özeleştirici yapma gereğini duymamışlar, bundan kaçmışlardır. Kendilerini «proleter devrimci» ilân edenlerin halka yol göstermesi, hayatın acımasız bir şekilde ortaya koyduğu gerçekleri halka ulaştırması ve hatalarının doğru bir özeleştirisini yapmaları gerekmez mi?

1 Mayıs gösterileri onların iddia ettiğinin aksine, revizyonist

ihanetin, sadece 1 Mayısla yerle bir edilemeyeceğini göstermiştir. 1 Mayıs gösterileri, devrimcilerin, proleter devrimcilerin, yurtseverlerin ABD emperyalizmi ve Sovyet sosyal-emperyalizminin uşakları karşısında dağınık olduklarını, yeterli bir örgütlenmeden yoksun olduklarını, «revizyonist ihaneti yerle bir etmek» ten uzak olduklarını (tabii bu şartlarda) göstermiştir.

Dileğimiz, bu gazetelerin, ekonomizm ve terörizm karışımı siyasetleri üzerinde ciddi olarak durmalarıdır. 1 Mayıs eylemi, proleter devrimcilerin teşhislerinin doğruluğunu göstermiştir. Sağ ile «sol» arasında bocalamak, halkımıza şimdiye kadar ciddi zararlar vermiştir. Halkın Kurtuluşu, Halkın Birliği ve Halkın Yolu'nun siyasetlerini savunan arkadaşların, 1 Mayıs eyleminden doğru dersler çıkarmalarını, ekonomizm ve terörizm karışımı siyasetleri üzerinde ciddi olarak durmalarını diliyoruz. 1 Mayıs hazırlıklarında bu üç siyasetin hatalarına ilişkin görüşlerimizi «**1 Mayıs'ta Mücadele Bayrağını Yükseltelim**» broşürümüzde ve kendilerini uyardığımız başka yazılarımızda ortaya koymuştuk.

Bu yazılarımızdan bazı aktarmalar yapalım.

«... Kendilerini «proleter devrimci» diye ilân eden Halkın Kurtuluşu, Halkın Birliği ve Halkın Yolu da, bölücü ve tekkeci siyasetleriyle halkın güçlerini faşistler ve sosyal- faşist kamp karşısında bölmek durumundadırlar. Sosyal- faşistlere karşı güçlü bir cephe oluşturmak gerekirken, küçük-burjuva tekkeciliğini esas aldıklarından, ister istemez buna engel oluyorlar. Düne kadar «sol» maceracı küçük burjuva çizgisini izleyen, bugün ise sağ çizgi izleyen tekkeler, her şeyin 1 Mayısla başlayıp onunla biteceği anlayışındadırlar. 1 Mayıs'ı emekçilerin bayramından çok «proleter devrimci» lerin bayramı «proletarya partisinin kurulmasında önemli bir gün» vs. şeklinde değerlendirmeler yapıyorlar. «Önder» liklerinin zafer (!) sarhoşluğu içinde olan «proleter devrimci» lerimiz, 1 Mayıs'ı kutlama adı altında tekkeciliğe sarılmaktadırlar» (Age, s. 13-14).

«Sosyal-faşistlerin bir cephe oluşturup 1 Mayıs'ı kendi emelleri doğrultusunda kullanmaya çalıştıkları günümüz şartlarında ...En geniş ittifaklara girerek halkın güçlerinin birleştirilip güçlü bir

cephne kurulması gerekirken kendilerine «Proleter devrimci» adını veren tekkeler, tepelerden kendilerini «önder» ilân etmekle, halkın güçlerinin kendiliğinden birleşeceğini ve kendi «önder» İiklerini tanıyacağını sanmakta ve her gelişmenin kendilerine tabi kılınmasını istemektedirler» (Age, s. 14-15).

Ayrıca 1 Mayıs öncesinde kendilerine verdiğimiz bir yazıda, halkın güçlerini bölen tekkeci anlayışlarının açık bir özeleştirisini yapmadıkları taktirde, 1 Mayıs'taki eylem birliğimizin ancak dışarıdan gelebilecek saldırılara karşı ortak davranmakla sınırlı kalacağını bildirdik. Üçlü blok özeleştirii yapmayınca kendi ilkemiz doğrultusunda hareket etti/L

Bu üç siyasetin 1 Mayısla ilgili tavırlarında olumlu yönleri de vardır. 1 Mayıs günü kararlı davranmaları, devrimciler arasında ajitasyon ve propaganda özgürlüğünü kabul etmeleri, Sovyet sosyal-emperyalizmin ve uşaklarının yüzünü teşhir etmeye çalışmaları, onların olumlu yönleridir.

Kurtuluş Yolu'nun 1 Mayısla İlgili Hataları Nelerdir?

Her şeyden önce proleter devrimciler 1 Mayıs hazırlıklarına geç başlamışlardır. Çeşitli devrimci demokratik kuruluşlara önerilerini, eleştirilerini götürmelerine rağmen bunda geç kalmışlardır.

1 Mayıs'ın hazırlıklarında üzerlerine düşen görevleri zamanında ele almayan proleter devrimciler, birleştirilebilecek

tüm halk güçlerini diğer şartların yanısıra bu yüzden birleştirememişlerdir. Proleter devrimciler, Aydınlık-Halkın Sesi revizyonistlerinin 1 Mayıs'taki yüzünü; onların halkın saflarını dağıtıcı, hakim sınıflara teslimiyeti öngören siyasetlerini zamanında mahkûm etmemişlerdir. Dev-Genç'i, KSD yi ve Gençlik Birliği'nin hatalı siyasetlerini eleştirip kitleleri önünde teşhir edememişlerdir.

Ayrıca TEP, Emeğin Birliği, SDP gibi parti ve gruplara da çağrı yapmamamız ve onlara eleştiri yöneltmemi^ hatadır.

Proleter devrimciler hakim sınıfların, Amerikancı kliğinin 1 Mayıs'ta halkımıza karşı girişecekleri provokasyonlar ve askeri saldırılar karşısında kısmi bir uyanıklığa sahip olmalarına rağmen, gereken uyanıklığı gösterememişler, bu konuda diğer devrimci grupları uyaramamış- lar böylece üzerlerine düşen görevleri yerine getirmede gereken inisiyatifi kullanmada son anlarda belli çabalar göstermelerine rağmen yetersiz kalmışlardır.

Proleter devrimciler, hatalı ve eksik bir tespit sonucu saldırının Sovyet sosyal-emperyalizminin uşaklarından geleceğini tahmin etmişlerdir.

1 Mayıs'ın Öğrettikleri Nelerdir?

1 Mayıs eylemi devrimcilere, proleter devrimcilere, yurtseverlere ve demokratlara büyük tecrübeler kazandıracak bir eylemdir. Özellikle proleter devrimciler 1 Mayıs eyleminden somut dersler çıkarmalıdır. Çünkü 1 Mayıs eylemi, çeşitli sınıf ve tabakaların tavırlarının netleşme-

sini sağlamakla kalmamış, aynı zamanda ABD emperyalizminin uşakları ile Sovyet sosyal-emperyalizminin uşaklarının iğrenç emellerini en açık bir şekilde ortaya koymuştur. 1 Mayıs'tan çıkardığımız dersleri şöyle sıralayabiliriz:

Birincisi: 1 Mayıs eylemi, küçük-burjuvaların iddia ettikleri gibi revizyonist ihanetin öyle bir-iki büyük kitle gösterisi ile yerle bir edilemeyeceğini göstermiştir. Tam tersine, revizyonizme ve revizyonistlere karşı uzun vadeli, sabırlı bir mücadeleye hazırlanmanın zorunlu olduğunu, revizyonist ihanetin ancak böyle bir mücadele ile yıkılabileceğini göstermiştir.

İkincisi; 1 Mayıs eylemi, hakim sınıfların özellikle Amerikancı faşistlerin, yeni kitle katliamlarına hazırlanmak, devrimcilere, yurtseverlere ve demokratlara karşı yeni baskılara girişmek için plânlı provokasyonlara girişebileceğini bir daha göstermiştir. Hiç çekinmeden, kitle katliamlarına gireceklerini göstermiştir. 1 Mayıs eylemi, ölüm timlerinin, kontr-gerillanın, CIA ve MIT'in halka karşı en azgın terör yöntemlerini başvuracaklarını en açık bir şekilde ortaya koymuştur^B^Bj|^|^@^^"

Üçüncüsü; 1 Mayıs eylemi, proleter devrimcilerin proletaryanın bağımsızlığını titizlikle korumalarını, çeşitli alanlarda yürütölen devrimci çalışmalarda proleter devrimci sorumluluğu unutmamalarını en açık bir şekilde göstermiştir.

Dördüncüsü; 1 Mayıs eylemi; küçük-burjuvazi ve milli burjuvazinin «sol» keskin lafazanlığının altında daima teslimiyetin yattığını göstermiştir.

Beşincisi; 1 Mayıs eylemi, kitleleri sevk ve idare etmede, proleter devrimci insiyatifin yetmediğini, kitleleri proleter devrimci siyasetin seviyesine çıkarmann zorunlu olduğunu, kitlelere dayanmak gerektiğini göstermiştir. 1 Mayıs eylemi, kitleleri ekonomist-terörist siyasetlerin tesirinden kurtarmak için uzun süreli, çok yönlü, inatçı ve sabırlı bir mücadele yürütmenin zorunluluğunu ortaya koymuştur.

Altıncısı; 1 Mayıs eylemi; hakim sınıfların, kitlelerin yükselen devrimci-demokratik düzen aleyhtarı muhalefetine terörle ezilerek seçimleri «sükunet» ortamında yapmak istediklerini, devrimci-demokratik basını susturmak istediklerini en açık bir şekilde göstermiştir.

Yedincisi, 1 Mayıs eylemi, hakim sınıfların büyük şehirlerde kontrolü nispeten daha kolay ellerinde bulundurdıklarını, proleter devrimcilerin bu durumu mutlaka hesaba katmaları gerektiğini, ayaklanma ile iktidarın alınacağı tezlerinin hayal olduğunu ortaya koymuştur.

Sekizincisi; 1 Mayıs eylemi, Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesinin faşizm ve sosyal-faşistler için en büyük tehlike olduğunu, Marksizm-Leninizm Mao Zedung Düşüncesi'nin kitleler arasında yayılmasını engellemek için hakim sınıfların her yola başvuracaklarını göstermiştir.

Dokuzuncusu; 1 Mayıs eylemi; sınıf bilinçli işçilerin sayısının her geçen gün hızlı bir şekilde arttığını göstermiştir. Le Figaro gazetesi Türkiye ile ilgili yaptığı bir yorumda, Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesi'nin

son on yılda yayılmasını şöyle dile getiriyor: «On yılda bir asırlık mesafe kat ettik. Türkiye'deki sosyal gelişme sonunda Maozime gelip dayandı.»

Onuncusu, 1 Mayıs eylemi; faşistlerin ve sosyal-fa- şistlerin halka karşı daima ittifak içinde olduklarını bir kez daha canlı bir şekilde ortaya koymuştur. Sosyal-faşist Kemal Türkler'in, mikrofonda işçilere, «polise yardımcı olun» diye seslenmesi, bunun sadece bir örneğidir. 15-16 Haziran'da o günlerin reformisti aynı Kemal Türkler, yine halka kurşun sıkan orduya methiyeler dizmiştir. Bugün de aynı Kemal Türkler, Sovyet sosyal-emperyalizminin uşağı olarak polise yardımcı olmayı emrediyorsa bu, tesadüf değildir. Kemal Türkler, 15-16 Haziranda radyodan yaptığı açıklamada şöyle diyordu: «İşçi kardeşlerim, işçi sınıfının bilinçli temsilcileri, sizlere sesleniyorum. Beni iyi dinleyiniz. Anayasal haklarınız için direndiniz. Direniyorsunuz. Anayasamız her türlü toplantı ve yürüyüşlerin silâhsız ve saldırsız olacağını emreder. Bizler Anayasaya sımsıkı bağlı işçiler olduğumuz için, hiç bir hareketimiz Anayasaya aykırı olamaz. Ne var ki, bizim aramıza, çeşitli maksatlar güden kişiler, çeşitli kırıklara bürünerek girebilirler. Hatta kötüsü, gözbebeğimiz şerefli Türk -ordusunun bir mensubuna kötü maksatlarla taş atabilir, tahrikler yapabilirler. Türkiye Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu Genel Başkanı olarak sizi uyarıyorum «(Milliyet gazetesi, 17.6.1970 tarihli sayısı).

On birincisi, 1 Mayıs eylemi; doğru bir ittifak siyaseti izlemenin zorunlu olduğunu, aksi taktirde güçlü bir düşmanı yenmenin imkansız olduğunu da göstermiştir.

On ikincisi, 1 Mayıs eylemi; faşizmin kitleler arasında

geniş bir sosyal dayanak oluşturmak için yoğun bir çaba sarfettiğini göstermiştir.

Onüçüncüsü, 1 Mayıs eylemi; hakim sınıf klikleri arasındaki çelişkilerin gittikçe keskinleştiğini ortaya koymuştur. Bu, somut ifadesini CHP ile diğer hakim sınıf klikleri arasında, bu eylemden dolayı bir kere daha bulmaktadır. CHP'nin son zamanlarda daha çok Sovyet sosyal-emperyalizmine ve onun Türkiye'deki uşağı T«K»P'ye ve onun güdümündeki DİSK'e yanaşması, bu çelişkileri derinleştirmiştir. CHP'nin kitleler içindeki etkinliği, daha geniş bir sosyal dayanağa sahip olması, hükümet olma ihtimalini hakim sınıfların diğer kliklerine göre daha güçlü kılmaktadır. Bu durum da çelişkilerin keskinleşmesinde rol oynayan önerfili bir etkindir.

1 Mayıs eyleminin ana hatları ile bize bir daha çok canlı bir şekilde öğrettiği, ülkemizin dengesiz yapısından doğan gerçekler bunlardır. Elbette, bunlar, ülkemiz gerçeklerinden sadece bazılarıdır. Proleter devrimciler Türkiye'nin özel koşullarını kavramaya önem vermeli, bunun için de çeşitli olaylardan, gelişmelerden dersler çıkarmalıdır.

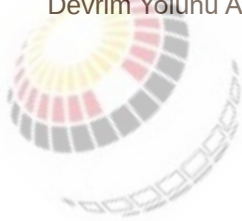
KURTULUŞ YOLU YAYINLARI

2-7

1Mayıs'ta Mücadele Bayrağını Yükseltelim
3,5 Lira

1 Mayıs Bildirisi 2,5 »

Proleter Devrimci Önder İbrahim Kaypakkaya'nın Görüşleri
Halkımızın
Devrim Yolunu Aydınlatıyor 3,5 »

KURTULUŞ YOLU

Yayınları

350 Kuruş